

[Justitsministeren.]

en Redegørelse for, hvor Politibøderne gaar hen, og jeg skal ikke narre det ærede Medlem Hr. Axel Dam derfor. Jeg havde ikke ventet at faa Ordet i Dag, i saa Fald kunde jeg maaske have bragt Redegørelsen ved denne Lejlighed. Jeg skal i hvert Fald love at give den ved anden Behandling.

Jeg formoder ikke, at det ærede Medlem Hr. Axel Dam vil have en nærmere Redegørelse fra mig med Hensyn til de Fælder, som Politiet opstiller for ham og hans Husassistent. Men hvis det ærede Medlem vil fremskaffe nærmere Materiale, saa skal jeg paase, at Politiet lader ham køre i Fred med vedkommende i Fremtiden.

Den ærede Ordfører for Kommunisterne, Hr. Aksel Larsen, var naturligvis og som sædvanlig dybt skuffet. Det ærede Medlem fremhævede, at det var ikke Arbejderpartiets Sag at ordne Politiet i det nuværende Samfund. Jeg indrømmer, at jeg i Øjeblikket følte mig overordentlig lettet ved denne Udtalelse, thi det vilde være en særdeles behagelig Opgave at være Minister og intet skulle foretage sig, før det øvrige Samfund var modent til Gennemførelse af socialistiske Tilstande — turde sikre mig en Levetid til, skal vi sige 90 Aar med en overordentlig tiltalende Tilværelse. Men saadan opfatter Socialdemokratiet ikke Forholdene og har aldrig gjort det. Vi har haft den Opfattelse, at man burde paa alle Maader, i Kommunalbestyrelser, i Staten og andre Steder, gaa ind for at øve den Indflydelse, man ud fra sine Synspunkter kunde øve til enhver Tid, og det er under denne Betragtning, at det nuværende som det foregaaende Ministerium slider sig op.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen kritiserede derefter stærkt Politiet, særlig det politiske Politis Administration, og beskæftigede sig med den saakaldte Andreas Hansen-Sag. Maa jeg sige hertil, at hele denne Sags Forhistorie ligger før min Tid som Justitsminister, og jeg kender egentlig ikke andet til denne Sag — ud over, hvad jeg har læst lejlighedsvis —, end at jeg en Dag fik forelagt en Erklæring, den Erklæring, som det ærede Medlem refererede. Da Sagen nu drejede sig om et Paalæg over for vedkommende Polititjenestemand, Hr. Andreas Hansen, om at anlægge Sag mod en bestemt Beskyldning, og denne Beskyldning blev taget tilbage i den Erklæring (Aksel Larsen: Vrøvl!) . . . Var det Erklæringen, der var Vrøvl, eller hvad? Beskyldningen blev taget tilbage over for Hr. Andreas Hansen, og saa havde jeg selvfølgelig ikke nogen som helst Grund til at

forlange, at Hr. Andreas Hansen skulde opretholde Sagsanlægget, og saa sagde jeg: Jeg har ikke noget imod et Forlig mellem Parterne.

Derfra gik det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen videre og spurgte, hvorfor jeg ikke havde undersøgt „Arbejderbladet“s Artikler i det hele. Dertil maa jeg sige, at det gør jeg ikke. Der foreligger hver eneste Dag praktisk taget Artikler i „Arbejderbladet“; jeg kender dette Blad meget nøje, det har det ærede Medlem Ret i, fra de Aar, jeg sad som Socialminister. De Artikler, der vedrørte mig som Socialminister, var i Regelen enten løgnagtige eller fuldkommen ved Siden af, og derfor tog jeg ikke Spor af Hensyn til dem. Hvis man vil have, at jeg skal tage Hensyn til Artikler, der staar i „Arbejderbladet“, maa man fremsende disse Artikler fra ansvarligt Sted til mig med Anmodning om at undersøge den eller de bestemte Sager, man fremdrager — saa skal de blive undersøgt, selv om de kommer derfra, ganske som Sager bliver undersøgt, naar der fremkommer Paastande andetstedsfra. Men man maa virkelig begrunde disse Paastande; almindelig holdte Angreb i Avisartikler tager jeg ikke noget Hensyn til.

Jeg har dog ved den Lejlighed, som den nævnte Sag gav, anmodet Chefen for Opdagelsespolitiet om at give mig en Redegørelse for, i hvilken Udstrækning det politiske Politi anvendte det saakaldte Stikker-system, navnlig for at komme til Klarhed over, hvorvidt der kunde tales om, at man anvendte Provokatorer i det politiske Politis Tjeneste. Jeg fik af den Redegørelse, jeg modtog, det Indtryk, at herom var der ikke Tale. Hvis det ærede Medlem kan fremsætte bestemte Paastande og belægge disse med en saadan Sandsynlighed, at der er Grund for mig til at tage Affære, skal jeg gerne gøre det.

Jeg kan ikke svare paa, hvornaar det politiske Politi er oprettet; herom ved jeg ikke noget.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen beklagede sig dernæst over, at der er adskillige Polititjenestemænd, som er Nazister. Jeg har hørt fremhævet fra anden Side, at der er adskillige Politibetjente, der er Kommuniste. Begge Dele er beklageligt, men jeg ser ikke, hvad jeg skal gøre ved det. Man maa jo haabe, at efterhaanden som Tiden gaar, skifter disse Personer Opfattelse.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget bedes undskylde, at jeg fik Ordet, inden jeg fik noteret hans Forespørgsel. Det ærede